

Bilag 19.

FORENINGEN AF MEDICINGROSSISTER MEGROS

Den 17. juni 1974.

Foreningen af Medicingrossister, MEGROS, har til formål at tjene som medlemled mellem myndigheder og medicingrossister og at hævde, beskytte og fremme medlemmets interesser.

Vedlagte bilag giver en oversigt over MEGROS' medlemmer og disses funktioner i lægemiddelforsyningen.

På foranledning af Indenrigsministeriet modtog MEGROS „Betænkning om lægemidler“ (betænkning nr. 663/1972) til udtalelse, men da der i kapitel I (side 9, 1. spalte) anføres: „Udvalgets redegørelse og lovudkast omfatter ikke de i gældende lovs kapitel XI omhandlede kontrollerede laboratorier og engrosvirksomheder - - -“, meddelte vi med brev af 8. februar 1973 Indenrigsministeriet, at MEGROS ingen kommentarer havde til nævnte betænkning. Det af indenrigsministeren den 7. februar 1974 fremsatte forslag til lov om lægemidler og bemærkningerne hertil giver os imidlertid anledning til at fremføre nedenstående.

I kapitel 10 om ikrafttrædelses-, ændrings- og overgangsbestemmelser videreføres i § 45, stk. 5, de i apotekerloven anførte bestemmelser om kontrollerede laboratorier (dennes § 67), idet dog stk. 6, 1. pkt., i denne paragraf udgår, da indholdet heraf er overført til forslaget kapitel 3, godkendelse og kontrol med virksomheder.

Efter apotekerlovens § 67 godkender indenrigsministeren efter ansøgning danske virksomheder som leverandører til apotekerne af lægemidler fremstillet på de pågældende virksomheder. Disse og *kun disse* har ret til på lige fod med apoteker (apotekerlovens § 28, stk. 2) at levere apoteker lægemidler (farmaceutiske tilberedninger), der er beskrevet i farmakopeen eller en her i landet almindeligt benyttet formelsamling.

Denne bestemmelse — denne ret — er en videreførelse af bestemmelserne i apotekerlovene af 1913 og 1932. Men til denne ret føjedes i apotekerloven af 1954 en bestemmelse om, at de pågældende godkendte virksomheder (kontrollerede laboratorier) tillige havde *en pligt* til at levere de nævnte lægemidler til apotekerne. Som nævnt har en apoteker ret men *ikke pligt* til at levere lægemidler til en kollega.

Dette førte til, at de i bilaget nævnte to kontrollerede laboratorier måtte udvide deres produktions-, kontrol- og analysevirksomhed betydeligt, hvilket medførte øgede kapitalkrav til disse. En i antal varenumre stor, men chargemæssigt yderst ringe fabrikation var konsekvensen. Nogle varenumre kunne lagerføres, men mange kunne på grund af det yderst ringe forbrug og farmakopeens holdbarhedsbestemmelser (udløbsdato) kun fremstilles ved bestilling. Alene analyseomkostningerne ved disse produkter gjorde og gør dem direkte tabgivende, idet medicintaksten ikke på nogen måde giver dækning for de påløbne omkostninger.

Kun den fabriksmæssige fremstilling af præparater med meget stor omsætning og de forhold, at analyse og kontrol af uforarbejdede lægemidler (apotekerlovens § 68) kunne foretages på samme laboratorier, og at distribution af forarbejdede og uforarbejdede lægemidler tilligemed distribution af medicinske specialiteter og mærkevarer blev udført af samme virksomhed, muliggjorde og muliggør en nogenlunde økonomisk forsvarlig drift, således at priserne specielt for disse præparater kunne og kan holdes inden for medicintakstens rammer.

De kontrollerede laboratorier råder derfor i dag over et fuldt udbygget moderne pro-